

Arrest

nr. 71 264 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 15 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 augustus 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 juli 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 17 augustus 2011 krijgt de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid genomen op datum van 09/08/2011
wordt aan S.V.*

geboren te (...)

onderdaan van Armenië

verblijvend (...)

het bevel gegeven om uiterlijk op 24-08-2011 het grondgebied te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing :

art. 7, al. 1-2° van de wet van 15 december 1980; verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. regelmatig verblijf verstreken sedert 15/05/2011."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 6 van de Procedurerichtlijn (Richtlijn 2005/85/EG), artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij betoogt dat het bestuur, alvorens over te gaan tot het afgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten, zich moet vergewissen van alle lopende procedures en dient te overwegen om af te zien van het terugkeerbesluit. De verzoekende partij geeft artikel 6 van voornoemde richtlijn weer. De verzoekende partij stelt dat het woord 'overwegen' in deze bepaling minstens duidt op een verplichting van een lidstaat om alle lopende procedures in kaart te brengen en af te wegen of het opportuun is te besluiten tot een terugkeerbesluit. In de bestreden beslissing diende minstens vermeld te worden dat deze overweging is gebeurd, en minstens moest dus de lopende procedure op grond van artikel 9bis vermeld worden. Het gebrek hieraan vormt minstens een schending van de Wet Motivering Bestuurshandelingen omdat noch de verzoekende partij noch de Raad kan nagaan of deze overweging echt heeft plaatsgevonden. De bestreden beslissing dient dus te worden vernietigd. Artikel 6 van voornoemde richtlijn werd geschonden.

2.2. Artikel 6 van de Richtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005 heeft, zoals de hele richtlijn overigens betrekking op de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus. Het luidt als volgt :

"Artikel 6

Toegang tot de procedure

1. De lidstaten kunnen voorschrijven dat asielverzoeken persoonlijk en/of op een aangewezen plaats moeten worden ingediend.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat elke handelingsbekwame meerderjarige het recht heeft een eigen asielverzoek in te dienen.

3. De lidstaten kunnen bepalen dat een asielzoeker een asielverzoek kan indienen namens de personen die te zijn laste komen. De lidstaten zorgen er in deze gevallen voor dat de meerderjarigen die ten laste van de asielzoeker komen, ermee instemmen dat namens hen een asielverzoek wordt ingediend en dat zij, indien zij daar niet mee instemmen, zelf een asielverzoek kunnen indienen.

De instemming wordt gevraagd op het tijdstip waarop het asielverzoek wordt ingediend of uiterlijk wanneer de meerderjarige die ten laste van de asielzoeker komt, persoonlijk wordt gehoord.

4. De lidstaten kunnen in hun nationale wetgeving bepalen:

a) in welke gevallen een minderjarige zelf een asielverzoek kan indienen;

b) in welke gevallen het asielverzoek van een niet-begeleide minderjarige moet worden ingediend door een vertegenwoordiger zoals bedoeld in artikel 17, lid 1, onder a);

c) in welke gevallen de indiening van een asielverzoek ook wordt beschouwd als de indiening van een asielverzoek voor ongehuwde minderjarigen.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat de autoriteiten waartoe iemand die een asielverzoek wil indienen zich waarschijnlijk zal richten, deze persoon advies kunnen verlenen over hoe en waar hij een asielverzoek kan indienen, en/of kunnen deze autoriteiten verzoeken het asielverzoek aan de bevoegde autoriteit door te geven.”

De weergave die de verzoekende partij van dit artikel geeft in haar verzoekschrift is niet correct, en bovendien heeft zij in België nooit een asielaanvraag ingediend, zodat zij niet aannemelijk maakt welke bepaling zij hier dan wel geschonden acht, waardoor dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

2.3. Voor zover de verzoekende partij stelt dat in de bestreden beslissing een overweging had moeten opgenomen worden aangaande de lopende procedure op grond van artikel 9bis, dient erop gewezen dat een ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten niet opschort (cf. o.m. RvS 6 april 2000, nr. 86.715; RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 6 februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035; RvS 3 juni 2004, nr. 132.036; RvS 7 januari 2005, nr. 138.946; RvS 20 november 2006, nr. 164.950), of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 3 juni 2004, nr. 132.036).

Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166.626).

2.4. De verzoekende partij toont voorts niet aan precies welke bepaling de verwerende partij ertoe zou verplichten in de gegeven omstandigheden te motiveren omtrent het hangende zijn van een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

2.5. Verder betwist de verzoekende partij het enige motief van de bestreden beslissing in het geheel niet. Dit blijft dus staan.

2.6. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS